

Nếu Bạn Thấy Bài Thơ Này Trống Không Tại Sao Không Xé Bỏ

Tôi ở Nam Cali, nóng cũng bằng phía Bắc, nắng chói lòa con mắt. Mùa Hạ buồn làm sao!

Tôi đi hái trái đào, những trái chín còn sót. Đào chín ăn thật ngọt...mà đắng lòng, nắng ơi!

Ông Trời ghét con người / nên không cho mưa xuống? Con người vẫn ham muốn / có vài cơn mưa qua...

Những cơn mưa ở xa...mấy hàng hà cây số? Chuông Nhà Thờ cứ đổ! Chuông Chùa nghe rung rưng!

Thương quá những khu rừng / ở phía Bắc đang cháy! Thương quá những xe chạy / chở cái buồn chạy theo!

May người ta không nghèo...để gạt tay tiếc của! Hăng Bảo Hiểm chắc khổ / đền bao nhiêu cho vừa?

Những cơn mưa như mơ! Cả Cali đang khát! Trong khi đó...Tổ Quốc / của tôi...thì mưa, giông!

Bài thơ này...trống không, chẳng chuyên chở gì cả! Thật lòng nhớ ai quá, làm thơ cho có thơ!

Yêu em vẫn như xưa...những lần mưa ướt áo...súng nổ giòn như pháo...hòa bình ơi chiêm bao!

Tôi cần một trái đào, tưởng mình cần Tổ Quốc! Tại sao tôi không khóc...lửa cháy rừng tan hoang!

Trần Vấn Lệ